

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 26.новембра 2013. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, седите.

Да констатујемо да су присутни:

заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,

пуномоћници Радоњићи и Чукановић и браниоци Ђорђевић, Крстић, Палибрк, Брадић, Борковић, Стругар, Шћепановић, Перовић, Крсто Бобот.

При чему Крсто Бобот мења адвоката Петронијевића, Ђорђевић мења адвоката Радића је ли тако? И ту су окривљени Николић, Поповић, Сокић, Момић, Мишић, Миладиновић, Богићевић, Кастратовић, Корићанин, Брновић и Булатовић.

За данас смо позвали сведоке и ту је за сада према информацијама које сам добила од Службе за помоћ и подршку сведоцима и оштећенима дошао Мајановић Милисав, је ли тако? И дошли су и ови остали позвани сведоци, ево сада ме обавештавају.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

да се претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Испитивање сведока

Позваћемо прво сведока Марјановића, Марјановић Милисав.

Добар дан.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марјановић Милисав је ли тако?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Марјановић Милисав, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узећемо прво Ваше личне податке. Реците ми име Вашег оца?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Отац ми се звао Милета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте и где рођени?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: 09.09.1948. Главичица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: У Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова адреса коју имамо, Љубе Вучковића, је ли тако?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ваше занимање?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Погонски електричар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете, да ли сте у сродству или у завади са окривљенима Поповић Срећко, Николић Милојко, Сокић Абдулах, Мишић Синиша, Момић Ранко, Брновић, Кастратовић, Вељко Корићанин, Богићевић Бобан и да ли сам рекла све, Миладиновић Топлица? Да ли знате неког од њих, да ли сте са неким у сродству или у завади?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Ниједно име од тих не знам сем знам да је Брновић командир полиције, а њега нисам видио више од 10-12 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: А од ових то су мене све нова имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Позвани сте овде као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: А ко је мене позвао као сведока хоћете да ми се....

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, прво да Вам дамо упозорења, па ћемо онда све да разјаснимо. Значи позвани сте као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да испричате све оно што знате, да одговарате на питања, али можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, то Вам је упозорење, то сте разумели?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сада пре давања исказа се полаже заклетва, Ви ћете понављати за мнош, заклињем се.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: И да ништа од онога што ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Што није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато, мени, што ми је познато.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Што није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Нећу прећутати. Нећу дати исказ никакав што не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, хвала Вам.

Констатујемо значи са личним подацима које даје.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Само на крају када будем давао исказ ако може један примерак да ми се достави мене од овога што дајем изјаву, је ли може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Једну фотокопију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте ме господине Марјановићу, прво све се ово снима, а друго када ја диктирам записник или неко други прича Ви морате да сачекате и онда ћемо да наставимо.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Добро. Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Значи са подацима које даје, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву, исказује:

Ми смо, судимо овде за догађај од 14. маја у селима, 1999. године, у селима Ћушка, Пављан и Захаћ.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: То је све далеко од мене. То је свега 3 километра од моје куће, ја се налазим у селу Захаћ, ја сам дошао пуким случајем тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, 14. маја?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Што ми се мајка разболела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајка Вам је из села Захаћ?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Тачно, тамо ми је мајка остала и имање и кућа и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имате тамо и земљу или само кућу?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: И сада стоји та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: И кућа, и кућа, две куће тамо су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мајка је ли била сама?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Она је морала хитно да се пребаци за Београд ради лечења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, је ли била сама тада?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми то је било тада у мају 1999. док је било бомбардовање?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Да, тачно, тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: И онда сам ја морао да одем доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте прво седели мало ту код ње, боравили ту код ње или?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Па јесте, била је једно 15 дана у Пећкој болници, ту сам мало седео, онда је пребацили колима за Београд и ја сам остао да одржавам то имање и стоку која се затекла ту, ја сад не могу то да пусти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, па шта ћете да радите.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: То су три генерације кућиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми да ли можда памтите датум када је било у Пећкој болници?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Када је била у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од код до кад је била у Пећкој болници?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Е не могу да вам кажем сада, не могу, мајка ми је умрла ево 13 година, не могу то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми да ли можда можете да нам у односу на ово што ми знамо да нам кажете положај куће Ваше мајке? Ми смо овде чули од других сведока, имамо представу где је главни пут и где је српско гробље, да ли је њена кућа ту негде близу?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је на пример кућа?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Близу гробља, једно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На истој страни где и гробље, на истој страни пута?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Не, преко пута, на једно 30-так метара, 40, тако је од гробља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је ту неко од рецимо, да ли је Вулевић Велимир можда ту негде у близини, да ли сте са њим дружили?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Вулевић Велимир је од мене далеко сад ћу вам казати једно километар и по, он се налази у друго село, он је у Лабљане, преко пруге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, је ли он долазио ту код Вас, јел сте се виђали?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Долазио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и кажите ми да ли се Ви сећате шта је било 14. маја? Да ли се нешто догодило у селу Захаћ?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: У селу Захаћ не, али ако није случајно, то је ратни вихор, војске је било на свим странама то немојте да неко каже није, али било је, али никад није неки инцидент се десио, тај се инцидент се десио, шта знам када је била нека група војске шта је било ја нисам ни приметио, а војске је било свуда, сад ако мислите ово на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам да ли се нешто догодило Албанцима?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: У Захаћу се ту није десио код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, а на путу ка Пећи?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: То лично не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли познајете.....

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Јер ја што не видим нећу вам рећи никада, а што видим сигурни будите рећи ћу вам јесте, јесте и нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли познајете Албанце из села Захаћ?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Како не, познам Албанце комшију Хајрула Хисенија, знам то ми је први комшија и долазио је код мене, тај дан је пио кафу код мене, још са једним исто Шиптаром ми смо се фино слагали, нисмо имали неке напетости или нечега свађе, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се десило нешто Хајрулах Хисенију.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се њему нешто десило, Хајрулах Хисенију?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Јесам, чуо сам да су му синови страдали том Хајрулах Хисенију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он после тога дана никад више није био код Вас?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Долазио је, како није, био је код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам није рекао да су му синови настрадали?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Па јесте, рекао ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је рекао?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Ништа смо је рекао побијени су, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико синова?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико деце?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Па ја мислим његова четири сина мислим да су убијена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четири сина?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли могао да их сахрани?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могао да их сахрани ту у селу?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Па како да ви кажем ја нисам то видио ништа да ли је могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим када дође човек јесте ишли негде да му изјављујете саучешће, разумете?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Не, они, ма не где да изјавимо саучешће то је народ избезумљен, ја сам, ја сам му рекао, он је био код мене и објаснио све што је било, како могу да му изјавим саучешће када је дошао одмах ујутру да ми каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Ко је код куће, нема нико код куће, немам појма нисам улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам тражио неку помоћ да узме тела својих синова?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам рекао где су убијени синови?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Не. Никад није тражио помоћ од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Срби помагали Албанцима, у смислу да им пруже неку заштиту рецимо или да им обећају неку заштиту?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Слушајте, у овом суду изјављујем, ту Срба није било сем што сам ја једини био, то је свега пет кућа, 60 кућа је било Шиптарских и како може од мене једнога, једна ластва пролеће не доводи, како ћу, ко је бре од Срба још био код мене, нико. Била је моја стрица Даринка стара жена, 80 година и ја што сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А породица Ћоровић?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Вујо, Вујо је тамо од мене, ја тамо не знам за Вуја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим јесу ли били они ту?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Јесте, био је Вуја, Вуја је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Слоба Марјановић је ли то иста фамилија као и Ви или не?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слоба Марјановић.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Слоба Марјановић ми је сестра од стрица али она је по Пећи више ишла него што је била код куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па био је значи Ћоровићи, па онда Вулевићи, па Марјановићи, па која још породица је била?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Па имало је, имао сам ја ту још Марјановић Васиљка је ту, оне су или су умрле, Даринка је умрла, то су можда би боље оне објасниле јер су они свакодневно били док ја нисам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нас интересује баш то када сте Ви дошли, тај дан, то нас интересује, тај 14. мај када су ти синови од тог Хајрулаха Хисенија убијени и сви.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли убијено тада још ових Албанаца?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Па не знам који су да вам кажем искрено, не знам ко је био, ваљда је било, не знам који, само Хајрулах ми је рекао побијена су ми деца и тако то је било, е сад сувишно је много да питам па су стварно тешке, тешко је за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, је ли Ви знате где је ауто сервис „Куч“?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Не. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сада да Вам кажем Вас је предложила одбрана ја мислим Кастратовић Славише, изволите господине Стругар, изволите. Вас је заправо одбрана Кастратовић Славише предложила, па сам вам ја ово направила увод је ли знате Кастратовић Славишу?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Не знам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Породицу Кастратовић из Гораждевца?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Ма ни случајно, ни случајно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па они су Вас предложили?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Нема шансе да сам ја познавао Славишу Кастратовића или да сам чуо Кастратовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Адвокат Стругар Боривоје, бранилац Кастратовића, питаћу Ви сте уствари поставили она питања која сам заиста мислио да кажем, да ли знате овога Абдуљ Хисенија, Абдуљ Хисенија? Абдуљ.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Сад не могу филм да окренем ко је.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Па спомиње Вас он, да сте пили кафу заједно.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: То је Хајрулах.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Не.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Хајрулах Хисени, он је мене до врата.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Абдуљ, Абдуљ. Човек сведочио, рекао и спомиње Вас, добро. Ако се можете сетити сетите се и тако даље, кажете да познајете Вулевића, Веска?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Веска.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Веска, да.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Да.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Да ли је тога дана 14. маја 1999. године јесте били са њим, јесте се видели са њим?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Веско Вулевић из села Лабљана тога дана је дошао бициклом код мене.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Добро.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Дошао је да упали свећу на гробље покојној мајци, свратио је код мене кафу да попије, а када смо пили кафу ту је био и Хајрулах Хисени је пио кафу исто са Веском и ту смо били заједно.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Добро.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: То је то.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Рекли сте, судија Вас је питала да ли сте, да ли Вам значи име и да ли познате Славишу Кастратовића, Ви сте рекли ни случајно.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Не, не.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Немам даљих питања.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Од 18 година ја сам отишао, то је млађа генерација, а тај, ти Кастратовићи они су из Гораждевца колико се ја могу сетити.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Знамо то.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Не знам, јер ја и мој брат смо одавно остали, е повремено смо ишли у село тако да радимо то је наш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви били ангажовани током рата?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Током рата нигде нисам ангажован, чак не знам ни ВЦ да очистим па се баш зато и чудим, униформу нисам носио, према томе ја не знам уопште зашто су тражили мене за сведока.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте били наоружани?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Никада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте носили пиштољ?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Па знате шта, ја сам 40 година постоји наоружање, а никад га нисам носио кроза село или нешто да се дувам или да

некоме приносим пиштољ или да пуцам, шенлучим, то никад, ја сам ловац и то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте носили пиштољ?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Ноћу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ратно време?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Па кад ћу да га носим, нећу у мирнодопско, него у ратно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете нисте нигде ангажовани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Опомињу се оптужени да не реагују на одговоре сведока.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесам ја разумео да сте 14.05.1999. године били у селу Захаћ?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: 14.05. јесте па то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте видели неку упаљену кућу?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Код мене не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где сте видели?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Нигде нисам ја видео у мом кругу нема, само сада је запаљена кућа то преко пута мог комшије мене је запаљена кућа чим сам изашао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Хајрулахова кућа била запаљена?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Чија?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хајрулаха Хисенија?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Није тачно. То не може да ми каже нико, куће су све живе и здраве, док сам ја избегао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте били то у Захаћу, је ли била војска наша?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Чујте од дана бомбардовања, када је почело бомбардовање свакодневно је војска ишла својим послом, врло ми је било тешко, после сам огуглао, долазила је војска, долазила је војска, ишла то сигурно јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли било неког исељавања из села?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Исељавања није било, па цело село је остало ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли познајете браћу Корићанин?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко има питања? Изволите.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Пуномоћник Радоњићи. Хоћете нам рећи када вам је рекао Хајрулах да су му страдали синови, је ли у моменту када сте пили кафу?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Не, како, ја сам лепо објаснио судији, тога јутра, то је било 09,15 када смо пили кафу ја и Веско Вулевић и Хајрулах, и био је мислим и Шабан Ђеља, ја сам смирио стоку, дошли су, може кафа, може, ја сам скувао им кафу, попили су кафу, Веско се вратио, узео бицикло и отишао

кући, био на гробље мајци, Хајрулах Хисени је изашао, био је и Ћеља, Шабан Ћеља.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Којег?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: 09. је то било.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: 09. маја?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Тако нешто, не знам, не могу сада да се стим датума, али знам да су били код мене, али није рекао мене то Хајрулах Хисени, него сутрадан.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Кад Вам је рекао Хајрулах Хисени да су му убијени, да су му страдали синови?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Молим? Јесте рекао ми је.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: А кад?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Па не могу датум да се сетим ја сада. Кажите Ви мене датум када је који страдао, ја ћу да ти кажем е јесте тај пут је, јер мени је он рекао чак је и рекао мојој стрини покојној Даринци, а да је покојна Даринка жива можда би боље објаснила ствари него ја, јер ја њих баш добро не знам, а као комшију и као ја могу само похвале да му пошаљем том Хајрулах Хисенију, никад нисмо имали горке речи, све што је требало мене да дођем код њега и ми смо и уочи рата и за време рата, то сигурно будите, са свим комшијама.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Добро, ви сте били комшије када вам је то рекао, јесте то схватили као да тражи неку помоћ од вас или неко објашњење?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Не, не. То је само за жалост, то не може да тражи помоћ, како, никад он помоћ није тражио, не, не могу да кажем помоћ није тражио од мене никакву.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Да ли знате Ви браћу Хајрулаха Хисенија?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Ја му знам Фејиза и оног млађег мислим Авдуљ, Авдуљ га ми зове.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Да ли је њима страдао неко?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Фејизу је страдао син и овоме како се зове Авдуљу.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Значи и њима двојици су страдали синови?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Јесте.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: То знате?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Тачно је.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Добро, а да ли знате још да је неко други страдао у селу?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Е не знам, не знам, само у том мом кругу ту где сам ја био, касније тамо не знам. Захаћ је велико село могу вам рећи и раштркане куће, ја сад сам јединац да шетам то је непријатно мене.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Добро јесте ли Ви пребивали у то време тада на Косову или сте били на другом месту.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Шта да сам радио?

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Пребивали јесте стално живели тамо или?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Ја сам рекао овде лепо, ја сам од 18-те године у Београд, отац и мајка имају кућу, пребивалиште све тамо, ја сам радио у Београду, ту сам сачекао пензију и то у грађевинско предузеће „Рад“, а отац и мајка смо тамо, отац ми је умро, тамо је сахрањен, жалије ми је све што су ми урадили, попалили то ћу да им опростим, а споменик никада нећу да им опростим што су ми оцу сломили, да ли Шиптари ти нека се изјасне пред судом да ли је који Србин сломио Шиптарски споменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада причамо о овоме. Не о споменицима.

Опомиње се опт. Срећко Поповић.

Пазите Срећко оптужени Поповићу дакле Ви сте већ једном били удаљени из суднице, немојте реаговати молим Вас. Господине Марјановићу држите се овога што Вас питам.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Кажите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то су за сада ови настрадали Албанци, то је то.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи питао Вас је пуномоћник ко још, Рашид Ђокај? Знате ли Рашид Ђокај?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Хвала, и ја сам баш то сам хтео да питам, пошто је то већ одговорио. Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта хоћу још да Вас питам.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Кажите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте тада боравили то да би одржавали имање, да ли сте били у прилици да видите да ли је у селу Захаћ било много...

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Да сам био поново у Захаћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, господине Марјановићу, сачекајте да Вас питам. Ако хоћете да направимо паузу да се одморите.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Ајде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Реците, реците слободно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Марјановићу у суду сте, у суду сте господине Марјановићу.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Добро. Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у селу Захаћ били у прилици да видите више бољих аутомобила који су имали Албанци, да имају доста аутомобила и то добрих?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда били у прилици да у селу Захаћ?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада 14. маја видите „БМВ“ ауто „БМВ“, да, како сте рекли 800?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извињавам се што упдам 850.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: „БМВ 850“?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Не. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте можда били у прилици да видите да постоји неки „Ауди 100“?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате где је кућа Азема Мехметија?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Е сада, ја и овако када би видио можда би и знао. Ја њих доста тих кућа знам, Азем Мехмети, не може филм да ми се, не могу да се укључим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли те можда тога дана видели 14. маја причамо о том дану, када је Јеремијин дан, то је Јеремијин дан слава у селу Гораждевац, о том дану причам, хоћете ли да кажете да ли сте можда тада били у прилици да видите војску?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: На Јеремијин дан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је тога дана када сте седели са Вулевићем пили кафу, па је ту био и неко из те породице Хисени, па је дошао Хисени и рекао Вам сутрадан да су му убијени синови, да ли сте видели војску?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Ја сам мало пре исто рекао вама, то је ратни вихор закачио, војске је стално било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, тога дана ми Вас питамо?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Јесте било је ту војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било, да ли знате да ли је то српска или албанска војска?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Е то не би знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате какве су униформе биле?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Униформе су биле ове маскирна ова, жуто зелене, то су маскирне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зеленкасте или плаве?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зеленкасте или плаве?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Жућкасте и зеленкасте, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте видели можда неко војно возило?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда запазили на војницима нешто у смислу да су били маскирани, намазано лице, фантомке на глави?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Мало ми је далеко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите, јуче нам је рекао Вулевић да је видео једног војника са фантомком на глави, зато Вас то питам.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Ја не знам Веско када је видео, ја само могу да кажем да је један војник код моје капије стајао, он је имао шлем, на шлему је била петокрака, лице му нисам видео, било је маскирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А возило неко јесте ли...

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Возило нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте видели да Албанци излазе на пут и напуштају село?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Ја да сам видео нисам јер ми је овај војник рекао затвори капију каже и иди каже унутра, сада да ви кажем мене је страх био ухватио јер сам сам ту, шта знам ја попије неко ракију ту и крене, ево може да ме убије као зеца, нити, ја сам га послушао и отишао, мало ми је било криво да се навирујем тамо и да погледам горе за мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте можда тога дана чули пуцање?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: У Захаћу се није пуцало, то нека прича ко шта хоће у Захаћу тај дан није се пуцало, да се пуцало можда би изашао да видим где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули из даљине можда да допире из правца села Ћушка или Пављан?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Не, то не може ни да се чује, то је таква конфигурација терена да не може да се чује, то нема шансе, а ретко кад се чује и што је у Гораждевац много боља је конфигурација и тамо када се пуца не чује се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то далеко Ћушка и Пављан?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Па Ћушка до Пављана ту је раздаљина око 3 километра тако, 3 тако, тако 6, 9 километара, 10 километара ти је...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли може пешице да се оде?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Пешице.... па ја сам....

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам само.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Не, пешице може да се иде, ја сам ишао у школу 10 километара стално кад сам био млад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи само да Вас питам је ли Вама Хисени испричао како му је син настрадао?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Нису ми испричали само сам, рекао ми је Хајрулах Хисени ми је рекао само да су побијени, ето то су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да додате?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Не би ја ништа да додам, сада ја бих додао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има још неко питање?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Ако дође икад Хајрулах Хисени па да питате га ко ми је запалио кућу, све ћу му опростити, а споменик покојном оцу нећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би могли да пријавите можда надлежним службама овде у држави да стану иза Вас и да се обрате за то што Вам се догодило. Изволите господине Брновићу. Је ли Ви знате оптуженог Брновића? Је ли се сећате њега?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Ја Брновића знам ко командира полиције, мислим био је у Клиничини.

ОКР. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Добар дан поштовано веће, добар дан господине Марјановићу.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Знам, како не знам командира.

ОКР. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Често си помињан у вези мене да си виђан.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Не.

ОКР. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Саслушај ме, да си виђан од неких сведока тамо, овамо, да чак наређивао сам ти да иду за Захаћ, ти си хтео да их тераш за Ново Село, не знам безвезе, нешто те Хајрулах помињао да сам разговарао са тобом и са Веском, о томе те нећу питати ништа, следеће ћу да те питам, молим те ако знаш.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Кажи Брновићу.

ОКР. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Оно што ти ја можда знам можда не знам, син Слободана Марјановића званог Ђуро, он је имао два сина.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Добро.

ОКР. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Они су често били код Даринке стално код бабе у Захаћу.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Добро.

ОКР. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Да ли је током 1998. и 1999. био Слобов син неки у униформи полиције?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Господине Брновићу, ти знаш када сам ја дошао у Захаћ и због чега сам ја дошао, ако ти је познато.

ОКР. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Познато ми је све.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Мене је мајка се разболела, слушао си то.

ОКР. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Знам све то.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Ситуацију, поставио си ми тешко питање, а ја мислим ти као командир полиције требао си да знаш да ли је Ђуров син био у униформу или није у униформу или да ли је ангажован негде или није, пре свега они су пријављени у Пећи, они су имали стан у Пећи.

ОКР. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Знам, све то знам.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Ја њега нисам видео у униформу, а што се тиче другог шта је било то најбоље Ђура ви нађите ја немам стим ништа.

ОКР. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Само да те питам.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Реци.

ОКР. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Отприлике колико су година имали њих, старији колико је година имао у то време рата?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Он је човече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти, који, чекајте само уопште не повезујем те људе, ко колико је имао година?

ОКР. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Полицајац којег помиње Ука Самија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

ОКР. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Да је рекао на пункту „немој да идете за Албанију, тамо ће вас побити“, тада се састао са Брновићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, како се зове тај полицајац?

ОКР. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Не знам, он је кључар овде у затвору, не знам му име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: И онда је Сами Ука лажну дао изјаву, лажну комплет да смо се састали у неком кафићу, где нигде кафића ту нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, за кога питате колико је имао година?

ОКР. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Због тога да ли је могао да буде полицајац, јер он је био млад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Син од тог Ђуре Марјановића?

ОКР. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Од тог Ђуре Марјановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико су Ђуре Марјановића синови стари?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Слушајте, то су људи који су служили војску, а да је он носио униформу то сад први пут чујем, е једино ако га није ангажовала војска на границу тамо али то војни одсек најбоље зна да ли је отишао он тамо на границу према Ђаковици или ово, ја то и нисам видео униформу, ето то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико су година имали?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Па имали су 23 године, 24, одслужили војску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Па дабоме.

ОКР. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Извини молим те, они нису били старији је завршио средњу школу, млађи је био у средњој школи 1999. године, то молим те јер ја знам одлично.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Брновићу.

ОКР. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: И да никада није био он у униформи полиције то знам.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Није био никад, нити сам га кад видео.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: И Џоровић је то све док овде потврдио њихов комшија да никад није било и да је лажна изјава Сами Уке брат Реџа и Гани Уке он је у другу преко пута Ћерин Ћерета.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Знам који су.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Још ово да те питам. Син овог Вулевић Веска Стево млађи јел' знаш ти кад је он напустио СУП Ђаковица, био је полицајац?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Не.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Споразумни раскид односа?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Не, не, тај није напустио СУП, ја мислим да је то, онај Дико да није случајно.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Како?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Да није онај Диков син, али није он напустио СУП, он је пензионисан.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Не, не Диков син је остао даље, него овај што је споразумни.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Ја сам часни суде више пута реаговао али Брновић инсистира да поставља питања, не могу да га спречим, ја сам му рекао то јуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да га спречите, уопште немојте да га спречавате него договорите се.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Договарали смо се, инсистира да поставља питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, па који сад споразумни раскид радног односа, значи одакле сад то, што је то важно, зашто је то важно?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Поштована председавајућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И зашто овај сведок, откуд он зна, он дошао ту да чува имање кад му је мајка се разболела.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Зато што је са Веском добар био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да је њему Веско рекао?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Не рекао Веско, да ли је знао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што нисте питали Веска јуче?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Са Веском сам имао тешких службених проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што то нисте рекли јуче, добро истина ништа није рекао за Вас?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Јер ми је испод части њега нешто да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ето зашто Вас пита, да ли знате кад је Весков син, од Веска Вулевића добио отказ, односно раскид радног односа?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Чак не знам да је био у полицији јер ја сам био у том периоду тамо.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Споразумни раскид.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Немам више. Само могу ли после сведока пола минута две три речи да кажем, после сведока?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, можете одмах а можете и после. Мислите да ће још неко нешто да пита. Тужилац додатна питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Једно додатно питање, нема везе са догађајем, али мислим да је битно, да ли Вам је познато Марјановићу колико је становника имао Захач, колико је људи живело у њему?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Становника не знам, сад ћу да вам кажем отприлике, знате како су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек је дошао ту, Ви сте живели разумем на другом месту?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Ја сам у Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је живео у Београду па је ту дошао да помаже.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Ја сам долазио лети да помогнем и тако, а сад ћу вам рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 1999. године колико сам разумео живео је на Косову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тад кад се мајка разболела.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Мајки сам дошао кући да одржавам имање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, знате ли или не знате тај податак?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Ја ћу да кажем има 60 кућа албанских, а сад колико имам узмите просек једно петоро, шесторо свака кућа и то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 60?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: А сеоских кућа само 5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А Слоба Марјановић је Ваша фамилија, је ли тако?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Слоба Марјановић ми је сестра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сестра рођена?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Од стрица, мени су сестре удате овде у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате још нешто да кажете?

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Што ме год питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања још? Нема питања више.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Ја бих толико колико сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то, можете онда да идете пошто сте из Београда трошкове немате.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Не треба, ни да сам дошао било кад не бих ни тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде ћете да се освежите у Служби за помоћ и подршку сведоцима.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Могу ја да добијем тај записник што сам изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То морате горе код њих да напишете, то ми снимамо, тај записник сада не постоји, то се снима овде у суду па се касније тај снимак откуцава тако да онда тек ако будете горе код њих можете да напишете, мада не знам шта ћете с њим да радите.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Само бих молио сад, немојте ме више тражити молим вас, нити лук јео нити лук мирисао, мене је ово срамота, срамно је што сам дошао да овако сведочим и да знам нешто да имате користи, а нема користи од мене ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Кастратовић је мислио да знате нешто.

СВЕДОК МИЛИСАВ МАРЈАНОВИЋ: Немам ништа, ето тако. Хвала, довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите Брновићу.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Поштовано веће, поштована председнице, јуче сведок Вулевић изјавио је за Бојовиће, назвао једног којег је препознао да му је ујак Бојовић, а да је то сестрић Бојовића, то значи да не може да буде Бојовић сестрић, може да му буде братанић, а разведена мајка она узима презиме Бојовић, а деца из тог разведеног брата она се сасвим друкше презивају. Бојовићи постоје у селу пре Ћушке на левој страни гледајући према Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове село?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Миге Бојовић, отац му је један му је брат био професор у економску, њему се не сећам имена, а овај Миге имали су 5 хектара

воћњака јабука, добро су живели, Љубинка њихова рођена сестра, његова она је код нас радила кафе куварица, после је била у сталном радном односу, одржавала чистоћу, имала је троје деце, она се презивала Бојовић. Њена деца се нису презивала Бојовић, али то ујчевина су и били Бојовићи. Е сад, Ви разјасните кога је он препознао сестрића Бојовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су се презивала деца?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Деца како су се презивала?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: То проверите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли Ви знате пошто сте Ви тамо полицајац на терену а и знате локалне прилике, живели сте тамо.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Видите, они нису на мом терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро знате тамо те локалне прилике, били сте тамо, како су се они презивали, њен муж како се презивао кад се жена развела?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Они су у Ћаковици је била она са њеним мужем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је презиме било?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Чини ми се Лекић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А које сте проблеме имали с њим?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са Вулевићем сте имали неке проблеме?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Са Вулевићем имао сам пуно проблема као са Челебићима, са Драгољубом Мартиновићем, са Кривокапићима, јер ја нисам господине замениче тужиоца био командир за Албанце ни за Србе, него сам ја био за становништво што је сачињавало 20.000 становника од тога 8% Срба и осталих, рачунајући Црногорце, Мислимане и Роме, али укупно 20.000 становника. Било је неколико етничких села, ово 8% је вукло Главичица и Накво, у осталим кућама три, четири села била етнички чиста албанска, ова остала су имала по 4, 5 кућа. Е, махом је било пола, пола, Главичица је била скоро српска осим Албанаца католика, била је једна Ниманај породица која је досељена у Главичици негде са границе Албаније, 2 учитеља брата од стрица купили су неку пре мог доласка у Глинчину купили српску кућу, 2 хектара имања, онда су заузели, зову се Главичка равница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта причате сад оптужени?

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Имамо предлог да се Брновићу предочи карта па да објасни то што хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сад причате, зашто сад причате ту карту, како смо дошли до тога уопште?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам само питао проблеме које је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким? Са Вулевићем. Немојте, не чујемо Брновића.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Један проблем. Имао сам наредбу за привођење код истражног судије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Веселина, Веска Вулевића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Због чга?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Не знам ја, код истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, кога сте требали да приведете, да приведете овог Вулевића?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Вулевић Веска. Ја сам послао патролу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знамо да приведете то је јасно, ево подсећа ме овде колегиница, он каже боље да га нисам упознао.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: 1993, 1994. године, ја не знам тачно кад је било, јер ја сам неколико проблема са њим имао, јер он је био кабадахија. Патрола ме звала не може да изврши задатак, ја сам рекао „хитно дођите у базу“. Ја сам узео возило, отишао код Веска, ту су му били два сина Власто и Стево, ја сам онда кључ направио на руку Вескову, убацио га у кола, повео га код истражног судије, он му је оверио да сам га привео, ја се вратио у станицу, раздужио то, то је то. Други проблем сам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте више молим Вас.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: И још, још, још.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли има неки проблем 10. јуни 1999. године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је то важно?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: 10. јуни сам ја отишао

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да одговарате, искључујем Вас, ни случајно. Тужиоче, зашто је то важно. Искључила сам Вам микрофон. Зашто је важан тај 10. јун, немојте да питате то. Вратите се овде да Вас питам нешто. Хоћу да Вас питам три ствари. Када све то већ знате или сте видели, или сте пролазили, је ли био тај „БМВ 850“ у Захачу или није?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не знате сад?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су била та боља кола, према оптужници испада да су они имали супер кола и то цело село?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Ја то не знам да су много добра кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А „850“ старија кола?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Старија кола разна, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај „БМВ 850“?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: А не, прво да Вам кажем ја се не разумем много, први „Југо“ који сам купио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада, значи само „БМВ“, уопште немојте „Југо“, уопште не уплићите то. Хајдемо даље.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Ја Вам искрено говорим све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био „БМВ 850“?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад овако, кад ми кажете та жена која је била из Бојовића, а била је удата Лекић, па да овај вероватно овај Вулевић је мислио на њега, је ли Вам познато можда име Ненад Лекић?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Јесте, познато ми је одлично име Ненад Лекић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то њен син, је ли Ненад Лекић њен син?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Јест е.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који, први, други или средњи?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Две ћерке и сина је имала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Две ћерке?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Он је најмлађи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је најмлађи? Колико је тад имао година на пример?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Он је старији од мог сина годину моје 1978, значи он је 1977.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли можете, да ли се сећате како је изгледао – црн, плав, висок, низак?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Висок, мало повијен овако, он је кад је носио, обукао је био униформу полиције да би ме увредио једном ми је рекао „добар дан колега“. Ја сам му рекао „марш“. 1998. не знам, али тај један сусрет, после га, јер сам ја њих терао једну групу од мог сина јер срећа мој син је 1998. отишао у војску можда би се прикључио њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Ја бих имао само једно питање, али озбиљно је питање, ако можете господине командире да нам објасните, послови и радне задатке које сте Ви обављали шта је био посао командира?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објашњавао је.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Само још једном нека објасни, још једном нека објасни, није детаљно шта сте радили ако видите групу људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, значи то одлучићемо после.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Судија, молим Вас нека каже шта је био посао командира ако види групу људи, ако види?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ објашњавао десет пута до сада.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Није детаљно толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само да завршимо ово што има, па после паузе ће. Видећемо, одлучиће веће о том Вашем додатном том изношењу одбране. Љубенић којој општини припада?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пећ? Добро. А да ли Љубенић је ли има ту у том селу да ли је ово Ћушка заправо село Пруга, ово и оно, сећате се с једне стране је пруга, с друге стране је село итд., да ли се то село делило можда територијално општински или у погледу надлежности полиције на два дела?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Видите, скупштина општине Пећ она је обухватала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам Вас само за Ћушку да ли се Ћушка у погледу надлежности полиције или неке општинске комуналне надлежности делила на два дела, на онај део где је пруга и на онај део испод?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Не, не, Ћушка је била уједно, али гледајући према Приштини на левој страни били су Шошкића кућа и Бојовића кућа и још две, три албанске, а главно село је десно, испод перионице улазило се у село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није се делило?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Не, не, није се делило, то је држала полицијска станица из Озрима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што се тиче овог Љубенића сада, знате где је то, је ли то далеко?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Одлично знам јер сам рођен у Раушићу и граничио се са Љубенићем, Загрбљем, Љођом, Злопеком и Доњим Стреоцем моје село Раушић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ово што Вас питам Љубенић, дакле, кажете да припада пећкој општини, колико је далеко то од Пећи?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Далеко је од Пећи до Раушића је 5 километара и ту 2 километра, 7, 8 километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а који је други тај већи град близу, да ли Дечане, да ли Исток?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Први долази Дечане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је далеко Дечане?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Дечане је далеко око 13, 14 километара од Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сад, још да Вас вратим на овога Лекића, он Вас обуче униформу, поздравља Вас, да ли је био у војној униформи тај Лекић, Лекић Ненад?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Да, да, кад ми је рекао „здрово колега“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам Вас да ли је имао војну униформу током 1999. године?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли је тај Лекић имао надимак?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Бато су га звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бато? Има неко још неко питање осим што је колега Шћепановић предложио? Кажите. Немојте ништа да предлагате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Лепо сте почели ту даљину колико је од Пећи колико до Дечана итд., а колико има до албанске границе од Љубенића?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Од Љубенића иде се преко планина, никад тамо нисам био, раздаљину не знам, није далеко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има пут?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Нема пут, пут иде према Дечанима, па Ђаковица, па тамо, али овамо имају преко, имају козије стазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не козије стазе него путем преко Ђаковице колико је?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Преко Ђаковице има тамо за границу, како не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је да ли знате то километара?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Е тамо не знам према Ђаковици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро. Сада да ли је могуће да он да одговор на Ваше питање сажето, најкраће, мислим да ли можете да га питате са да или не, да одговара са да и не? Не.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Апсолутно. Ја сам само хтео да појасни који су послови и радни задаци били командира полиције у опису посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ратном добу или?

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: У ратном добу и у мирнодопском добу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком питате, у ратном или у овом?

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ратном или у мирнодопском?

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: У ратном добу, да ли се разликује то нешто ратно доба или мирнодопско доба и његови послови и радни задаци који су му били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се разликовало? Да ли Ви имате нешто да додате то што Вас пита? Бранилац, да ли имате нешто да додате што?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Овлашћења.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Ако види групу људи да приступи, ако види неки догађај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је причао.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Сва овлашћена службена лица Министарства унутрашњих послова имају посебна овлашћења ношења.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: У ком службеном листу је то обављено или уредби опис послова и радних задатака?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су јавни документи, не може да сведочи о јавно обављеним документима.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Ја то знам све напамет.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Зато и причајте онда овде.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Шта ме пита ја ћу одговорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево пита Вас то да ли су се разликовала овлашћења командира полиције у мирно време, у доба мира и у доба рата?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Разликовало се лично за мене што сам '98. и '99. године нисам могао ни лево ни десно него сам остајао по недељу дана, некад 5 дана само за очување полицијске станице која је три пута нападана за заузимање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је причао све.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: А друга овлашћења се знају која ми имамо. Командир станице то је стуб сваког секретаријата, командир станице има највише људство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ћете се договорити онда у паузи са браниоцем да ли има потребе да изнесете неку допуну одбране и на који начин ћете то излагати.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Имао сам право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све ћете да одговорите, сад се вратите мало на место молим Вас. Да ли ћемо сада да наставимо и да завршимо ове сведоке уколико буде онако како је јуче сигнализирао бранилац?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја се извињавам превасходно. На свако питање кад су оштећени Срби реагује се „не треба нам то“, кад је питање шта се дешава са шиптарским кућама се мора посебно нагласити, посебно сведочити и на посебан начин, а српске куће кад су запаљене или Србин кад је убијен то не морате да поставите питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, да ли сте добили оптужницу? Ми судимо по оптужници.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Разумем ја госпођо, али ја реагујем управо због тога, не мислим ја да Вама нешто правим, ја себи правим лоше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдете вратите се, на другом месту се реагује, ми судимо по оптужници. Хајдемо онда да наставимо.

За овим се позива Павловић Лазар.

Хоћете молим Вас Павловић Лазара да позовете.

СВЕДОК ЛАЗАР ПАВЛОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господо умирите се.

СВЕДОК ЛАЗАР ПАВЛОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Павловић Лазар, је ли тако?

СВЕДОК ЛАЗАР ПАВЛОВИЋ: Ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узећемо Ваше податке. Име Вашег оца?

СВЕДОК ЛАЗАР ПАВЛОВИЋ: Вукашин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте и где рођени?

СВЕДОК ЛАЗАР ПАВЛОВИЋ: 04.04.1975. године у Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ваше пребивалиште је, овде каже Нови Сад, је ли?

СВЕДОК ЛАЗАР ПАВЛОВИЋ: Стари Лединци код Новог Сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање?

СВЕДОК ЛАЗАР ПАВЛОВИЋ: Возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Судимо овде следећим особама, ја ћу Вам рећи имена, а Ви ћете да ми кажете да ли их познајете, да ли сте у сродству или у завади: Николић Милојко, Поповић Срећко, Сокић Абдулах, Момић Ранко, Мишић Сениша, Кастратовић Славиша, Корићанин Вељко, Брновић Радослав, Булатовић Дејан, Богичевић Бобан и Миладиновић Топлица, да ли знате неког од њих, да ли сте у сродству, да ли сте у завади?

СВЕДОК ЛАЗАР ПАВЛОВИЋ: Неке знам, неке не знам, нисам у сродству, нисам у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Позвали смо Вас као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. међутим, при одговору на питања можете да ускратите одговор на она питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли разумете?

СВЕДОК ЛАЗАР ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани као сведок. Пре давања исказа се полаже заклетва. Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК ЛАЗАР ПАВЛОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ЛАЗАР ПАВЛОВИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК ЛАЗАР ПАВЛОВИЋ: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК ЛАЗАР ПАВЛОВИЋ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, пошто сте позвани као сведок, а код нас у оптужници је описано да сте у неким радњама Ви учествовали, а ради се о селу Љубенић, о 01. априлу 1999. године, хоћете да ми кажете да ли ви нешто знате о томе? Ми имамо овде неке информације, истина из медија, не могу да кажем да нисам видела, видела сам, да је нека оптужница подигнута против Вас, водите рачуна кад будете одговарали.

СВЕДОК ЛАЗАР ПАВЛОВИЋ: Ја исто знам из медија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви знате да је из медија да је подигнута оптужница?

СВЕДОК ЛАЗАР ПАВЛОВИЋ: Из медија само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате нека сазнања о догађајима у селу Љубенић као сведок?

СВЕДОК ЛАЗАР ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли неко има питања господо? Тужиоче? Нисам видела, изволите. То је сведок Ђорђевић Мирослава.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Господине Павловићу.

СВЕДОК ЛАЗАР ПАВЛОВИЋ: Да ли треба да се окренем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, видите на монитору.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Суд Вас је упозорио да не морате сведочити о ономе што може Вас да доведе у непријатну ситуацију. Данас сте нам рекли да сте Ви оптужени и да сте за то сазнали из медија. Да ли сте из медија сазнали да ли сте оптужени нешто у вези са селом Љубенић?

СВЕДОК ЛАЗАР ПАВЛОВИЋ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Обзиром да сте оптужени за село Љубенић, а догађај који ми овде судимо, ја Вам нећу постављати питања да Вас не бих довео у непријатну ситуацију, хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко други да ли има питања? Колико су Ваши трошкови за данашњи долазак?

СВЕДОК ЛАЗАР ПАВЛОВИЋ: Ја имам неки рачун, јуче сам сипао гориво 7.000 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Новог Сада до Београда реално није 7.000 динара.

СВЕДОК ЛАЗАР ПАВЛОВИЋ: Реално је 5.000 из Лединаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су ти Лединци и колико је то далеко од Новог Сада?

СВЕДОК ЛАЗАР ПАВЛОВИЋ: 15 километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 15 километара, Нови Сад 80 километара, 160 километара. Колико Вам троши ауто, 3,5? Много троши.

За овим сведок трошкове тражи за долазак од Новог Сада и то Лединаца који су 15 километара удаљени од Новог Сада до Београда и натраг и трошкове на име путарине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате рачуне за путарину?

СВЕДОК ЛАЗАР ПАВЛОВИЋ: Немам тренутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте плаћали, вероватно сте плаћали путарину, колико је 200,300 динара?

СВЕДОК ЛАЗАР ПАВЛОВИЋ: 240 динара.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 240 динара?

Па му суд ДОСУЂУЈЕ 480 динара на име путарине и 2.000 динара на име трошкова за гориво што ће се сведоку исплатити у Служби за помоћ и подршку сведоцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите можете да идете. Позовите молим вас Ивановић Милана.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми Ивановић Милан, је ли тако?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Новица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте када и где?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: 29.09.1976. године у Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ваше пребивалиште у Крагујевцу?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Крагујевцу, Краљевачког батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ваше занимање?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Трговац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли познајете неког од оптужених: Поповић Срећко, Николић Милојко, Сокић Абдулах, Момић Ранко, Мишић Сениша, Корићанин Вељко, Кастратовић, Брновић, Булатовић, Дејан Богићевић, Бобан и Топлица Миладиновић?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па знам поједине, не знам све, али поједине ту из града знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо Вас позвали као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, у одговору можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли то разумете?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре давања исказа се полаже заклетва. Кажите, заклињем се.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Извините нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Да ћу о свему што будем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Предложила је одбрана окривљеног Мишић Синише да Вас позовемо. Изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Господине Ивановићу, суд Вас је већ упозорио да о ономе што не морате сведочити о ономе што Вас може изложити кривичном гоњењу, тешкој срамоти итд., моје питање је да ли Ви имате неко сазнање или сте добили можда оптужницу за село Љубенић, да сте Ви оптужени?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Сазнање имам зато што сам већ испитан у том поступку у вези Љубенића, оптужницу добио нисам, имам сазнање из медија да је против мене и још три, четири лица подигнута оптужница.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Обзиром да је подигнута, да имате сазнање да је подигнута оптужница против Вас за село Љубенић, а догађај који се овде суди, ја Вам нећу постављати питања да Вас не бих изложио непријатностима о којима не морате и да сведочите. Хвала Вам лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли неко питање још? Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим да би могао да одговори на једно питање, а то је кога познаје овде од присутних?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оптужених кога познајете?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Знам Славишу Кастратовића, Бобана Богићевића, Сретена Срећка Поповића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Брновића?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Брновића, како да не знам, па одрастао сам са његовим сином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Знате Богићевић Бобана?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Како да не, комшија ми био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вељка Корићанина?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Мишић Синишу?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај који Вас је предложио?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не знам ни ко ме је предложио, овде пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мишић Синиша, ево ја сам Вам рекла. Да ли знате Сокић Абдулаха?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Момић Ранка?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Момић Ранка „Босанац“?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: „Босанац“?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Николић Милојка, званог „Шумадија“?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате „Шумадију“?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Знам, дружио се с мојим покојним братом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате Топлицу Миладиновића?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Делимично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па зато што сам био у тој јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је Топлица?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па био је старешина, не знам сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Булатовић Дејана?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тужиоче, још нешто?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако би хтео да погледа 4 слике из албума, групна фотографија, то је сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде нека погледа. Да ли сте припремили можда или не?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дакле, ради се о.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте припремили те фотографије ту код себе?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам, па све сам Вам дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде да видимо које су фотографије овде ако можемо одмах да нађемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онај албум из 1999. године униформисана лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, не можете сада, немојте сада реаговати уопште. Које сада фотографије, од Вељка Корићанина овде имам, Кастратовића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Подгорица, па онда то су та униформисана лица 1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога су одузете фотографије?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нису одузете, добијене од истражног судије из Подгорице, „Униформисана лица 1999. године“, мислим да се тако зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Које су добијене, ја немам ниједан албум да пише да је из Подгорице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пише, албум се зове „Униформисана лица 1999. године“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде нађите овде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту има само три слике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, овде уопште немамо тај регистратор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли има Кастратовић, албум Кастратовић, слика број 3, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има, ево Вам овде нађите слику тужиоче, чекајте да видим да ли могу да нађем. Ова слика?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Та слика. Ако може да каже ко је на слици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

За овим се сведоку Ивановићу показује фотографија број 3 из фотоалбума „Фотографије одузете од Славише Кастратовића“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли препознајете неког на тој слици?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да ли се Ви налазите или се не налазите на тој слици?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па слика јесте видна, овде видим да се ја не налазим, нема ме на овој слици, не знам чему то питање да ли се ја налазим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете неког?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Нисам припадао тој јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас тужилац да ли познајете неког?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па познајем Славишу Кастратовића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте још питали?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа више? Добро. Има још неког питања тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема? Искључите микрофон онда. Да ли још неко има неко питање? Мишић изволите?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Добар дан. Добар дан господине Ивановићу. Прво и прво, ја овог човека први пут видим у животу, једино ја бих само чисто да га питам, да немате Ви можда господине Ивановићу старијег брата?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Имао сам, погинуо је.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ништа више, ја се извињавам. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад Вам је погинуо брат?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: 2001. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2001?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите вратите се. Имате још нешто да кажете? Изволите господине Ђорђевићу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја се захваљујем судија, али ја сам имао примедбу кад је тужилац поставио питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад немате?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А сад морам то, не извините, морам да дам примедбу на поступак већа, односно председника већа који ми није дозволио да изнесем примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А састоји се у следећем. Ако је већ сведок рекао да не жели да одговара на питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он рекао, него сте Ви рекли да нећете да га питате.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Молим Вас поставља му се питање везано за оно што је предмет његове оптужнице и нешто из његове оптужнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Перовић, колико нас је обавестио, је његов бранилац у том поступку, он не реагује. Изволите седите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ово нема везе што он не реагује, ја реагујем на поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите седите. Имате Ви још нешто да додате?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши трошкови доласка из Крагујевца до Београда колико сам ја чула тражили сте 6.000 динара.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се сведоку који тражи 6.000 динара на име трошкова доласка од Крагујевца до Београда на руке исплати 3.000 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горе ће Вам исплатити.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Госпођо, 3.000 динара, извините молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жалите се, само писмено се жалите.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Знам, али 3.000 динара ни аутобус не кошта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Дајте ми рачуне, можете да се жалите уз рачуне. Изволите сада позовите Крстовић Владана.

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Крстовић Владан?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми име Вашег оца и датум рођења?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Крстовић Милутин, 10.01.1971. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где сте рођени?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: У Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште у Београду, Мештровићева?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: 10/10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Полицијски службеник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радите?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли познајете Николић Милојка, Поповић Срећка, Сокић Абдулаха, Момић Ранка, Мишић Синишу, Топлицу Миладиновића, Богичевић Бобана Кастратовић Славишу, Вељка Корићанина, Брновић Радослава и Дејана Булатовића?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Један број њих познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког познајете?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Познајем Ранка „Босанца“, познајем овог „Шумадинца“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: „Шумадију“, Николић Милојка?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Да, њега, познајем Цунета Брновића, јер колега је радили смо заједно. Не бих могао да се сетим сад свих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете Поповић Срећка?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Поповића познајем, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете Кастратовића?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Познајем Кастратовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славишу?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Мишић Синишу?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли познајете Топлицу Миладиновића?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте са њим у сродству с неким од њих у сродству или у завади?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Не знам, могуће да сам нешто са Кастратовићем у сродству, али то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко даље сродство?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Мени родитељи су из истог села одакле је Кастратовић, могуће да је неко даље сродство, али не знам, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвани сте као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Разумете?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Понављајте за мнош, полаже се заклетва пре давања исказа. Заклињем се да ћу о свему.

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам. Вас је овде предложила одбрана оптуженог Мишић Синише. Нисте ми рекли да ли знате Мишић Синишу?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предложила је одбрана да Вас позовемо због тога што се ради о догађају у селу Љубенић. Изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Господине Крстовићу, да ли, Вас је суд упозорио да не морате говорити о ономе што Вас може изложити кривичном гоњењу и свему осталом, а моје питање је да ли Ви имате сазнање или сте добили можда оптужницу за село Љубенић?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Ја имам сазнања преко средства јавних информисања, негде петак, не знам који је то 22. у петак је јављено да је наводно против мене и Лазара Павловића, Милана Ивановића подигнута оптужница за село Љубенић.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Обзиром да се и овде води поступак за село Љубенић, ја Вам нећу постављати питања да Вас не бих својим питањима изложио непријатности. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Тужилац да ли има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из истих разлога да му не би било непријатно нећемо постављати питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Неко други да ли има још нешто да пита? Не. Да ли сте били у „Муњама“?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У „Муњама“ да ли сте били 1998?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: У „Муњама“ питање ми је, нису то биле „Муње“, то је била Посебна јединица полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам да ли сте били у Посебној јединици полиције којом је командовао Видоје Шалипур и који су се називале „Муње“?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Шалипур није командовао, није могао да командује нама јер он је био у рангу полицијског службеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он бомбардовао после или у току бомбардовања?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Он је био у рангу полицијског службеника као ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он командовао после у току бомбардовања, а неко други 1998?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Не знам где је он командовао у току бомбардовања јер нисмо били заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били 1998. у тој некој ПЈП?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Посебној јединици полиције да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тад биле „Муње“ или током бомбардовања?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Па нисмо ми имали обележја те, како је јавности после предочено Специјална јединица „Муње“, него Посебна јединица полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали жаргонски назив „Муње“?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Било је тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то пре бомбардовања или током бомбардовања?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Пре бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад се то расформирало?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Није се никад расформирало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су неки људи изашли из те јединице кад је почело, пре бомбардовања заправо у децембру месецу?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви остали?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Ја сам напустио полицију 04. фебруара 1999.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре бомбардовања, значи непосредно? Да ли сте били ангажовани и после мобилисани током бомбардовања?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Током бомбардовања сам био ангажован у Полицијској станици Приштина негде крајем априла, активно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте били возач, а да ли сте били у војсци?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: У војсци јесам био, као што сам рекао у изјави, сад не могу да се сетим да ли сам ја био месец дана или неких десетак, 15 дана, колико ме сећање служи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су 1998. године са Вама били Момић Ранко и Николић Милојко у овој, тој ПЈП?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Ове које сам набројао Кастратовић, овај „Шумадија“, „Босанац“ и Поповић јесу, не знам сад на том списку, они јесу били као резервни састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је „Гури“ био командант 1998. и 1999. или само 1999?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Не знам кад је био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ПЈП „Гури“ када је био, Горан Радосављевић „Гури“?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Ја да знам није био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био. А ко је био командант?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Жарко Браковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је био Горан Радосављевић?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то морамо да тражимо онда званични извештај. Да ли имате још нешто да додате?

СВЕДОК ВЛАДАН КРСТОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете. Нешто сигнализирате? Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само да га подсетим за групе ОПГ да ли има нека сазнања о томе да не бисте тражили, пошто претпостављам да има сазнања о томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сигнализирате, не, можете да идете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА : Само да га подсетим за групе ОПГ да ли има нека сазнања о томе да не бисте тражили пошто претпостављам да има сазнања о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ОПГ, пита тужилац оперативно потерне групе.

СВЕДОК: Нисам сигуран да је он био комадант ОП.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА : А јесте Ви припадали

СВЕДОК: Јесам у Приштини када сам био као у резервном саставу, а мени је непосредни старешина био Поповић Сретен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у ОПГ-у.

СВЕДОК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате ко је био изнад Поповић Сретена.

СВЕДОК: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала можете да идете. Ми ћемо се сада договорити за сутра. Овако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА : А нема више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема више никога за данас. Изволите.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Судија пре него што нас распустите, ја имам овај информације, можда ће и Топлица Миладиновић то прецизније да каже, у вези ових сведока који су усвојени да се испитају у четвртак, један сведок је потврдио

долазак, други сведок који је припадник ВБ-а захтева да добије писмени позив од суда јер му је то потребно због службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има он писмени позив.

АДВ. КРСТО БОБОТ: А трећи сведок има некакву обавезу мора присуствовати некој сахрани у Подгорици и не може да се појави у четвртак, тако да

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли може сутра да се појави тај сведок.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Ја не верујем ја мислим да колико сам ја схватио Топлицу али боље нека он то објасни у микрофон да тај сведок путује данас за Подгорицу и биће тамо читаве недеље, тако да то је оно што ја

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ћете дакле да размислите је ли Вама тај сведок тако овај кључан да морате, шта то које чињенице о којим чињеницама он треба да сведочи.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Судија сада ме доводите у ситуацију да ја сада тумачим нешто што није изворно моја овде функција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али морате овде да се консултујете са Миладиновићем.

АДВ. КРСТО БОБОТ: ОК, ја сам се консултовао и преносим те техничке ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте Миладиновићу овде пре него што будемо завршили данас да чујем та имена ко о чему сведочи.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Судија нити ја смем да повучем тај предлог ...Топлица повући ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, добро, да да да, само нам требају имена и да чујемо о чему тај човек сведочи.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Добро, е овако један сведок значи Дашић Јовица, у ствари сва тројица доћи ће на, значи није проблем да се појаве да сведоче, међутим Дашић Јовица ће да дође, значи децидирано. Булатовић Дејан је рекао да обавезно због неких њихових тамо процедуралних ствари мора да иде преко суда тај позив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како преко суда да иде позив?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па мислим од суда да добије позив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даћемо Вам сада позив.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: То је то

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да понесете.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: И овај што се тиче Душка Ламбулића он ми је непосредно пре овога, пре суђења рекао да има смртни случај у породици, значи у Подгорици и мора да иде тамо тако да не може да се појави прекосутра овде на суд, никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ко је још ишао Ивичић и ко му је био шофер.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, не, ја сам само рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ваш шофер.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Мој шофер

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ивичић јел ишао са вама.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да, да, он је ишао са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У другим колима. Значи са Вама.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да, да

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам ко је Ивичићев шофер.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Е то ја не знам. Не знам, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у контакту са Ивичићем.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Могу да контактирам ако га добијем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то вам је то, значи контактирајте са њим а добићете сада позив за овога, ова два сведока да имате код себе да им дате да евентуално тај Булатовић ако може да, треба да правда свој изостанак са посла

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Стварно не знам

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или већ шта и контактирајте са овим другим сведоком који такође, они сви требају да посведоче о томе да сте 01.априла ишли у Бању јел тако у Бањску чету.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Само ја кажем за Ламбулића да не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ламбулић и Ивичић. Ко још сведочи о томе.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па и Ивичић може ја сам њих предложио, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда позовите уместо тога пошто се ради о истој околности и истим сазнањима

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ивичић

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите Ивичића за кога ћете такође да добијете позив, Ивичић се зове Милан.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ивичић Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, следећа ствар је рекли сте јуче, останите, да господине Бобот, јуче је био договор да погледа неке мапе које имамо у предмету, ја знам да ви нисте остали, значи обавестили су ме да нисте остали, па смо онда ми вама припремили, иако сте то требали да радите са браниоцем, мапе које постоје у списима предмета.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Добро

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вам налажем да мапе уколико желите да допуњујете одбрану показивањем преко тих мапа да то погледате данас, да бисмо у четвртак можда и сутра можда ако има времена, ако не онда у четвртак када буду дошли сведоци о којима ви говорите које сте ви позвали који су у корист ваше одбране показали на мапи то о чему сте причали, односно ту зону одговорности. При томе, даћемо Вам мапе са зонама одговорности полиције са неким још зонама овај неких интервенција према ОВК-а и остало све то што је стигло од ВБА, па ћете ви онда ту да погледате да видите како то изгледа, ми смо их гледали, изводили као доказ и видећете шта је то и којем од тих мапа заправо можете да се користите када причате о томе о чему сте јуче почели па су Вам требале мапе. Значи данас после суђења или сутра ујутру пре суђења погледајте то, можда Вам треба и више времена. Господин Бобот технички тамо где се све друго разгледа то је физички све извађено и припремљено за господина Миладиновића.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: То сам хтео да питам само да Вам кажем ја сам јуче морао хитно да идем жена ми је

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте небитно, погледаћете данас.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Могу сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете и данас, можете и сутра ујутру.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Супруга ми је на ВМА па сам обећао да ћу да одем по њу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можда стигнете и данас да видите то. Вратите се сада на место.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Молим, нисам Вас чуо ово задње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем можда стигнете данас а можда сутра, кад стигнете то вам је припремљено.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја бих сутра то ако није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се на место молим Вас и остало је да видимо за сутра. Оштећена Ганимета Никче стиже и она ће сутра непосредно овде да сведочи, биће овде у судници доведиће је Еулекс. Ми смо за сутра по предлогу не знам ког од оптужених пошто је било више, а свакако Дејан Крстић и Сокић Абдулах они су предложили А1 и ја немам информацију из јединице за заштиту сведока о томе да ли ће они да доведу сутра А1 или не. Значи никакве ни писмене ни усмене иако је то значи још први пут када је бранилац Крстић споменуо А1 тада је послат позив и то. Да ли је тужилац имао неке информације и да ли је имао комуникацију са сведоком А1.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај позив је грешком отишао Рашковић Зорану, јер су они тумачили

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јединица је погрешила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте, и ја сам то јуче сазнао после суђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овај и шта је сад то значи, ја не знам како Ви сазнајете, али овај објасните ми шта то значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па била је делегација из јединице код мене поводом неке друге ствари можете проверити доле на, ако ме проверавате, доле на портирници, они су уписали да су били код мене на састанку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА : Који је био два сата после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обавестила вас је јединица за заштиту, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И тада су ме обавестили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта кажу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажу да су Рашковићу уручили позив да су мислили да је он А1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они ће да доведу сутра Рашковића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја сам рекао да А1 није Рашковић, сад шта ће бити не знам. Треба данас да контактирам после овог суђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте их упутили можда да нас обавесте о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам их упутио да вам напишу написмено, а да ли ће написмено признати грешку или не то ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам.

За овим заменик тужιοца обавештава суд да га је јединица за заштиту сведока обавестила да је позив за сведока А1 грешком дала сведоку Рашковићу, па обавестити Јединицу о томе о ком се сведоку ради и о начину на који је суд обавештен о томе да је Јединица погрешно упутила позив што је могло да доведе

до одлагања суђења и стварања непотребних трошкова о чему обавестити директора полиције, кабинет Министра Дачића.

Е сада, е сада, да видимо шта је хтео да каже господин Перовић.

АДВ. НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Па ја сам само хтео да питам техничку ствар, јел у петак имамо суђење или немамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите господине Перовићу.

За овим

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ вештачење ради оцене душевне развијености оштећене Ганимете Никчи, вештачење ће се обавити пре суђења у одговарајућој просторији овога суда, а исто се поверава сталним судским вештацима психологу Ани Најман и доктору Бранку Мандићу или пак евентуално психијатру кога он буде одредио за замену, а са листе сталних судских вештака.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А који су разлози за то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Налаже се вештацима да претходно прегледају и евентуално обаве тестове и разговор са оштећеном ради одређивање њене душевне развијености и психичке развијености у време када се догодио догађај о коме сведочи.

Разлог за то је господо због тога што смо ми сазнали дакле судећи по оптужници и по ономе како је то фигурирало од почетка, ми смо сазнали да је она у ово време имала 14 година, значи она је рођена 1985. године и ја нисам сигуран да ли је тада већ то још увек не знамо да ли је она тада имала 14 година или је имала 13 година, дакле била је дете и једноставно ћемо на тај начин њу да саслушавамо односно да испитујемо, они ће сутра да је вештак ће је сутра погледати и нажалост доктор Бранко Мандић није могао да каже да ли је он слободан сутра ујутру или не или ће одредити некога овде за своју замену. То је то донеће најкраће вештаци доћи овде на претрес и пре него што она да исказ они ће нас обавестити о томе. Дакле она је можда тада имала и 13 година, ми то не знамо за сада, знате како је била ситуација са оним претходним доласком авионом.

Ето то је то. Кажите господине Ђорђевићу.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја не знам да ли је сада можда моменат за доказни предлог који једноставно сада могу да га изнесем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите изнесите га.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Након што су саслушани ови сведоци Ивановић, Крстовић и Павловић, Лекић није али очигледно да је и према њему подигнута оптужница за исто кривично дело, исте радње, исти датум, исти догађај као и ова оптужница, а имајући у виду да је тужилац проширио оптужницу на истом чињеничном стању као што је била и претходна оптужница, значи сазнања тужиоца за проширење оптужнице морају потицати од негде, нисам, не могу да верујем да је тужилац имао неку своју визију без некаквих овај чињеница које је могао да има у том другом предмету који је радио и сасвим је логично када те оптужнице стану на правну снагу ја то не знам, нити имам увид нити могу да имам увид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које оптужнице.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Оптужнице у односу на Павловића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што знате из медија да је подигнута?

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Медијска оптужница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, медијска оптужница, добро. Гледајте ја не знам даље шта се налази у тим предметима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро, добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ : Али имамо сви сазнање да су оптужени за исти догађај који се овде суди

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви и ми и они сами из медија.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ : Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али из медија.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А имајући у виду да је тужилац проширио оптужницу, овај, без промена чињеница у овом поступку ништа се није догодило, а проширена оптужница, значи та сазнања потичу из неког другог предмета јер не могу да верујем да тужилац

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта је предлог.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Предлог је да се ти предмети споје са овим поступком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро,

Бранилац оптуженог Синише предлаже да се споји поступак по оптужници против данас саслушаних сведока Крстовића, Ивановића и Павловића за које је сазнао из медија.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Против Лекића, а нисте га саслушали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Молим Вас немојте ме ометати када диктирам господине Ђорђевићу. Значи за коју је сазнао из медија.

Главни претрес је данас довршен, наставиће се сутра са почетком у 9,30 у судници број 2 овога суда.

Довршено у 11,30

Записничар

Председник већа-судија